

satte“, se Rigsdagstidende, Landstinget, 2den Session, 1850, Sp. 1040.

Men efter denne ufrisindede Lagtingslovs endelige Vedtagelse i 1854 maatte Vejen til et videre politisk Selvstyre foreløbig anses for stænget. Forskellige Tiløb blev der dog gjort i Lagtinget baade i 70erne og 80erne for at faa Loven i en mere frisindet Form. Blandt de den Gang fremkomne Forslag er Lagtingsmand Schrøters af 1884 et af de videstgaaende.

I Slutningen af 80erne opstaar der saa en stærk national Bevægelse paa Færøerne, væsentlig i sprog-retslig Retning, der efterhaanden bevirker en ny Opvaagen til Arbejde for Opnaelse af større politisk Selvstændighed. Denne Tanke blev baaret frem i Folketinget under Lagtingslovens Behandling under det første Ministerium J. C. Christensen i 1905—06 med Bifald, hvad finansielt Selvstyre angaar, fra den daværende Finansminister, ligesom den daværende Færøminister, den daværende Justitsminister, i Folketinget stillede sig imødekommende overfor eventuelle Ønsker fra Færøerne om udvidet Selvstyre for Lagtinget, og blandt andet udtalte med fuld Tilslutning i det andet høje Ting, at „Lagtinget er Færøernes rette Repræsentation“, se Folketingstidende 1905—06 Sp. 6641.

Naar jeg har fremlagt dette Forslag til Lagtingslov, har jeg selvfølgelig gjort det i Henhold til Lagtingets Vedtagelse, men ogsaa i Henhold til et Løfte, jeg har afgivet i Folketinget i Samlingen 1905—06, se Folketingstidenden Sp. 6677, under tredje Behandling af Lovforslag om Forandring i Lov om Færøernes Lagting. Den Gang var man fra Venstres Side saavel som fra radikal og socialdemokratisk Side meget betænkelig ved at tiltræde det da behandlede Lovforslag, fordi man mente, at Lovforslaget til Trods for optagne hellige Bestemmelser dog paa visse Hovedpunkter var alt for ufolkeligt. Paa min Anmodning blev dog Forslaget vedtaget i den den Gang foreliggende Form, idet jeg henviste til, at Rigsdagen om kortere eller længere Tid vilde faa forelagt et nyt Lagtingsforslag i mere Overensstemmelse med de folkeretlige Principper. Dette er nu sket. Jeg skal tillade mig at henvise ærede Medlemmer til de Forhandlinger, der den Gang fandt Sted i Folketinget, de findes i Folketingstidenden for 1905—06 Sp. 6156 ff., 6636 og 6674 ff. Jeg skal kun anmode den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse Slutningen af min Tale

den Gang ved tredje Behandling af Lagtingsloven...

Formanden: Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den gamle Bestemmelse, vi har haft i Landstingets Forretningsorden, at Oplæsning ikke maa finde Sted uden Formandens Tilladelse, er udgaaet af den nye Forretningsorden, saa at det ærede Medlem behøver nu ikke at anmode om Tilladelse for at foretage Oplæsning af Tidenden.

Patursson: Fra alle Sider i Salen — dog ikke fra Socialdemokraterne, der vedblivende fastholdt, at Loven var alt for udemokratisk — gaves der da Tilslutning til Lovforandringen, som den forelaa, under Forudsætning af, at der inden alt for lang Tid fremkom et andet Forslag i mere frisindet Skikkelse. Jeg udtalte til Slutning, at vi skulde ikke komme Færøingerne i Forkøbet. Dette sigter til, at der fra en Side i Salen, fra Socialdemokraterne, var stillet Forslag om at indføre Bestemmelser om, at Amtmanden gik ud o. s. v., og heroverfor gjorde jeg gældende, at det skulde man ikke, man skulde hellere lade Færøingerne selv komme med Anmodning derom. Og jeg udtalte videre: „Lad dem selv kæmpe sig frem til Friheden, saa at de kan faa fuld Glæde og Nytte af, hvad de opnaar. Jeg vil sige en Ting endnu, at naar der fra Færøernes Lagting skulde fremkomme et Forslag, der gaar i frisindet Retning, og som man ønsker vedtaget hernede, lad saa Rigsdagen her hellere give Færøerne for meget end for lidt. Thi Færøingerne er et sundt tænkende Folkefærd. Jeg er overbevist om, at de vil benytte Friheden vel. Det viste de i 1856, da vi fik den frisindede Frihandelslov. Paa Grundlag af den har de udviklet deres Handel og Skibsfart i en enestaaende Grad efter de Forhold, hvorunder de har arbejdet. Jeg er overbevist om, at det samme vil blive Tilfældet paa det administrative, kulturelle og økonomiske Omraade, hvis vi faar et fuldstændig frisindet Lagting. Færøerne skal da nok godtgøre, at de forstaar at arbejde med en frisindet Lagtingslov. Jeg vil til Slut udtale Haabet om, at vi nu staar foran en ny Tid, en Tid, som jeg forventer vil bringe Gavn og Glæde for Færøerne og blive til Hæder og Ære for den danske Regering og Rigsdag“.

Dette var i 1906. Foranlediget af, at indbyrdes personlige Tvistigheder derefter